

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16C/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120353138
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Soňa Sura PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6120353138.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v právnej veci žalobcu V. T., rod. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, C. C. - F., proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpenému Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, s adresou na doručovanie Teplická 7434/147, Piešťany, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 28Up/1928/2019, takto

rozhodol:

I. Žalobu na obnovu konania odmieta.

II. Návrh na odklad vykonateľnosti zamietá.

III. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým vyšší súdny úradník rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 13. 08. 2020 sa žalobca domáhal obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 28Up/1928/2019. Podanie žaloby bolo odôvodnené tým, že Okresný súd Banská Bystrica vydal Platobný rozkaz sp. zn. 28Up/1928/2019 bez skúmania opodstatnenosti požadovaného nároku, len na základe tvrdení žalovaného (v napadnutom konaní žalobcu), pričom jeho vydaním mu bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces. Ďalej uviedol, že je dôvodné zrušiť platobný rozkaz, pretože bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, nakoľko v danej veci rozhodoval vyšší súdny úradník. Žalobca sa týmto podaním domáhal zároveň odloženia vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, pretože sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, a to porušenie práva na spravodlivý proces, pretože mu podľa jeho tvrdení bolo v konaní upreté právo ústnosti s poukazom na čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky. Odloženie vykonateľnosti argumentoval tiež tým, že jeho vec nebola verejne prerokovaná, nebola prerokovaná v jeho prítomnosti a nemohol sa verejne vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, pretože neboli vykonávané, pričom sa vykonávajú na verejnom pojednávaní, ktoré nebolo nariadené.

2. Žalobca ďalej opísal okolnosti doručovania platobného rozkazu a podania odporu voči nemu, a síce, že o existencii platobného rozkazu sa dozvedel dňa 04. 02. 2020, kedy navštívil elektronickú schránku a na 15. deň, t. j. 19. 02. 2020 o 20:55 podal proti platobnému rozkazu odpor prostredníctvom e-mailu a následne dňa 25. 02. 2020 podal odpor aj v podateľni Okresného súdu Banská Bystrica. Odpor proti platobnému rozkazu súd Uznesením sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 05. 03. 2020 odmietol z dôvodu, že bol podaný oneskorene. Žalovaný k tomu ďalej uviedol, že súd pri doručovaní platobného rozkazu uplatnil „fikciu doručenia“, čo je v rozpore s právom na spravodlivý súdny proces, pretože mu boli odňaté ústavné garantované práva podľa čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a ide o diskrimináciu spotrebiteľa. Žalobca proti Uzneseniu sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 05. 03. 2020 podal sťažnosť, ktorá bola Uznesením sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 09. 06. 2020 zamietnutá. Ako žalobca ďalej uviedol, po odporúčaní Centra právnej pomoci Galanta podal predmetnú žalobu na obnovu konania,

pričom uviedol, že v čase konania nevedel, čo sú neprijateľné zmluvné podmienky, ani to, že súd bol povinný ex offa skúmať spotrebiteľskú zmluvu z hľadiska jej platnosti, toho, či obsahuje nekalé zmluvné podmienky, či boli pri uzatváraní zmluvy použité nekalé obchodné praktiky, a či je v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS z 05. 04. 1993. Na podporu uvedeného tvrdenia žalovaný odkázal na viacero súdnych rozhodnutí, napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/146/2011 zo dňa 13. 10. 2011 alebo Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1MCdo/15/2012 zo dňa 22. 05. 2013. Poukázal tiež na Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/60/2016 zo dňa 23. 06. 2016, podľa ktorého cieľom povolenia obnovy konania, po tom, čo spotrebiteľ predloží skutočnosti a dôkazy, o ktorých bez svojej viny nevedel v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, je snaha o vylúčenie zo života bežných ľudí neprimeraných podmienok, ktoré zhoršujú kvalitu života, a tak naplňať cieľ čl. 6 smernice Rady 93/13/EHS postarať sa, aby spotrebiteľov neprijateľné klauzuly v zmluvách nezaväzovali. Dodal, že priemerný spotrebiteľ nemá vedomosť o tom, že zo strany dodávateľa dochádza k systémovému porušovaniu spotrebiteľského práva prostredníctvom neprijateľných zmluvných podmienok. Podľa názoru žalovaného súd pri vydaní platobného rozkazu nepreskúmal neprijateľné zmluvné podmienky, pričom súd s poukazom na ust. § 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a s poukazom a ust. § 299 Civilného sporového poriadku platobný rozkaz nemal vydať, pretože ide o obchádzanie zákona a zo strany sudcu ide o zneužitie právomoci verejného činiteľa. Ďalej uviedol, že predmetná spotrebiteľská zmluva je od samého počiatku neplatná, pretože je podpísaná zástupcom/predajcom finančným agentom a chýbajú v nej podstatné náležitosti, ktoré musí zmluva obsahovať, a to údaje o finančnom agentovi ako veriteľovi. Podľa žalobcu je tiež potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko hoci je v zmluve uvedená hodnota RPMN 17,6 %, v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere to nepostačuje, pretože musia byť uvedené aj všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Podľa tvrdení žalobcu žalovaný neskúmal bonitu žalovaného, nakoľko sa nezaujímal o príjem a výdavky žalobcu, a išlo tak o hrubé porušenie odbornej starostlivosti vedúce k tomu, že úver je bez úrokov, bez poplatkov a bez možnosti platného predčasného zosplatnenia. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou má byť podľa žalobcu každý predformulovaný súhlas s úverovými zmluvnými podmienkami na rube na samostatnom liste, pričom predformulované úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. nie sú podpísané dodávateľom a spotrebiteľ nie je nimi viazaný.

3. Žalobca ďalej uviedol, že všetky peniaze, ktoré žalovanému zaplatil ako čiastočné plnenie, bol žalobca povinný zaúčtovať prednostne v prospech úveru, preto mu podľa jeho tvrdení žiadnu istinu nedlží. Odplata za poskytnutie úveru je podľa žalobcu neurčitá, nezrozumiteľná a ide o neplatný právny úkon. Žalobca má za to, že úver nebol riadne zosplatnený, pretože žalovaný neupozornil spotrebiteľa na omeškanie splátky a nepriložil o tom žiadny dôkaz, čo je v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca záverom žiadal, aby súd z úradnej povinnosti v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou: a) vykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci; b) zistil, či tu právo je alebo nie je; c) určil, či je zmluva platná alebo nie; d) zistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu; e) zistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky; f) určil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky; g) preskúmal zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Podľa žalobcu je vzhľadom na uvedené zrejmé, že je daný dôvod na obnovu konania v zmysle ust. § 397 písm. a) a b) Civilného sporového poriadku a má za to, že sú splnené podmienky na obnovu konania, žaloba je podaná včas, sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, je možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, a môžu mu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, preto súdu navrhol, aby povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 28Up/1928/2019 a aby vydal rozsudok, ktorým súd predmetný žalobný rozkaz zruší. Žalobný návrh na vydanie platobného rozkazu zamietne a žalovanej strane prizná voči žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 17. 08. 2021, v ktorom uviedol, že v danom prípade jednoznačne neboli dodržané zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, pretože žalobca vo svojej žalobe neuviedol ani bližšie nešpecifikoval, na základe ktorého zákonného dôvodu žalobu podal. Argument žalobcu, že súd nemal vydať platobný rozkaz v pôvodnom konaní, pretože sa jednalo o zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá zrejme obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, resp. mala byť vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov, považuje žalovaný za neopodstatnený, a to z dôvodu, že ust. § 3 ods. 6 písm. b) zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní ukladá súdu povinnosť ex offa skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky, na základe čoho je možné a contrario konštatovať, že ak súd vydal platobný rozkaz, znamená to, že posudzoval predmetnú úverovú zmluvu a dospel k záveru, že zmluva neprijateľné zmluvné podmienky neobsahuje,

je platná a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Žalobca nevyužil svoje právo na použitie riadneho opravného prostriedku a nebol voči platobnému rozkazu odpor včas. Žalovaný ďalej vo vyjadrení navrhol, aby súd žalobu na obnovu konania zamietol v celom rozsahu z dôvodu, že podaný návrh na obnovu konania bol podaný oneskorene po uplynutí subjektívnej 3-mesačnej lehoty v zmysle § 403 ods. 1 CSP a žalobca nepreukázal skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Žalovaný k argumentu žalobcu týkajúcemu sa neprijateľných zmluvných podmienok ďalej uviedol, že je presvedčený o tom, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach tak, ako uvádza žalobca, ktorý zároveň neprijateľné zmluvné podmienky nešpecifikoval. Žalovaný sa osobitne vyjadril k viacerým zmluvným podmienkam. K RPMN uviedol, že jednotlivé predpoklady pre jeho výpočet sú špecifikované priamo v úverovej zmluve na strane 2. v časti Úver, kde sú uvedené všetky položky, ktoré do vzorca vstupujú, a žalovaný preto zastáva názor, že v zmluve uviedol správne výšku RPMN spolu s predpokladmi jej výpočtu, a tiež celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom. K posudzovaniu bonity žalobcu ako klienta pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný vyjadril presvedčenie, že s ohľadom na sofistikovanú analýzu, ktorej bol žalobca pri dojednávaní úveru podrobený, splnil podmienky zákona, kedy miera preverenia zodpovedala čiastke, a teda postupoval v danej veci s odbornou starostlivosťou. K procesu preverovania bonity uviedol najmä to, že v rámci postupu v poskytovaní úveru napíňa žalovaný svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, čiže credit scoringu, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík. Týmto procesom je posudzovaná spotrebiteľa príjmová a výdavková stránka a ďalej sa skúmajú klientské informácie o premenných hodnotách ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Taktiež uviedol, že existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity klienta minimalizuje žalovaný kontrolou klienta v externých registroch SOLUS a NRKI. K tvrdeniu žalobcu, týkajúcemu sa finančného agenta, dal žalovaný do pozornosti skutočnosť, že predmetom žalovanej úverovej zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového úveru, ako uvádza položka č. 28 úverovej zmluvy a nie je mu preto zrejmé, akého finančného agenta mal žalobca na mysli a na základe čoho zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva bola uzatvorená prostredníctvom finančného agenta, nakoľko ide o nepravdivé a nepodložené tvrdenie žalobcu. K tvrdeniu žalobcu, že odplata je v rozpore s dobrými mravmi, žalovaný poukázal na nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 z. z. a súdnych rozhodnutí, ako je napr. Rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 10Csp/119/2016 z 01. 02. 2017, z ktorých podľa žalovaného vyplýva, že výška úrokovej sadzby je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Na základe uvedeného žalovaný nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno a navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

5. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 22. 10. 2021, v ktorom predovšetkým uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalovaného ohľadom nedodržania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, nakoľko sa o zablokovaní jeho bankového účtu vedeného vo Všeobecnej úverovej banke dozvedel dňa 22. 07. 2020 a bankového účtu vedeného v Tatra banke dňa 23. 07. 2020, pričom v rovnaký deň, keď sa o dôvode obnovy konania dozvedel, požiadal Centrum právnej pomoci o právnu pomoc a svoj návrh podal včas dňa 10. 08. 2020. V reakcii na vyjadrenie žalovaného ďalej uviedol, že má za to, že je daný dôvod pre obnovu konania podľa § 397 písm. a), b) a e) Civilného sporového poriadku. Ďalej uviedol, že má za to, že bola dostatočným spôsobom preukázaná dôvodnosť a včasnosť podanej žaloby na obnovu konania, pričom poukázal na viaceré súdne rozhodnutia, ako napr. Uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/60/2016 alebo Rozsudok Súdneho dvora EÚ C-168/05 z 26. 10. 2006. Žalobca má tiež za to, že je tu dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. e) Civilného sporového poriadku, teda, že vydaný platobný rozkaz je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie vo vzťahu k vnútroštátnemu rozhodnutiu. Ďalej uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je od samého počiatku neplatná, pretože je podpísaná zástupcom/predajcom finančným agentom a podľa záhlavia uvedenej zmluvy sa jedná o TESCO finančné služby a na obale je uvedené meno V. M., HM Tesco Martin, kde podľa jeho tvrdení zmluvu uzatváral s V. M. a chýbajú v nej podstatné náležitosti, ktoré musí zmluva obsahovať, a to údaje o finančnom agentovi. Žalobca preto navrhol ako dôkazný prostriedok výsluch svedka V. M.. Žalobca ďalej zopakoval argumenty zo žaloby týkajúce sa povinnosti riadneho označenia veriteľa, neskúmania bonity, neprijateľných zmluvných podmienok, odplaty za poskytnutie úveru. K argumentu týkajúcemu sa toho, že úver nebol platne zosplatnený, žalobca doplnil, že žalovaný súdu nepredložil doručky svedčiace o prevzatí výzvy na splatenie celého dlhu zo dňa 19. 10. 2018 a predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a

oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 22. 05. 2019, a doložil len kópiu poštových podacích hárkov, z ktorých nie je možné overiť, aby bolo bez pochybností, čo malo byť ich obsahom. Žalobca má za to, že výzva k zosplatneniu celého dlhu neobsahuje žiaden údaj o splátke, s ktorou mal byť v omeškani, a nevie z jej obsahu určiť, ktorá splátka alebo splátky nemajú byť zaplatené a kedy mali byť zaplatené, a teda nespĺňa obsahové predpoklady pre okamžité vyhlásenie splatnosti celého zostatku úveru. K námietke žalovaného, že ak súd vydal platobný rozkaz, znamená to, že posudzoval úverovú zmluvu, z ktorej bol uplatnený nárok na zaplataenie peňažnej sumy aj z hľadiska, či obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom dospel k záveru, že zmluva takéto podmienky neobsahuje, je platná a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

6. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,
- d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,
- e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo
- f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

7. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

9. Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

10. Podľa § 405 CSP, odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

11. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

12. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak

- a) bola podaná oneskorene,
- b) bola podaná neoprávnenou osobou,
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná,
- d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo
- e) je zjavne nedôvodná.

13. Podľa § 412 CSP, súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Žaloba na obnovu konania je mimoriadny opravný prostriedok použiteľný len voči už právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej. Ide teda o právny inštitút spôsobilý zasiahnuť do právnej istoty strán, ktorých vec už bola právoplatne skončená, a preto je potrebné pre jeho efektívne uplatnenie splniť zákonom stanovené podmienky jeho prípustnosti, zahŕňajúce i naplnenie niektorého z taxatívnych dôvodov

obnovy konania. Samotným podaním tejto žaloby nedochádza k automatickej obnove pôvodného konania. Súd je povinný najskôr skúmať jej prípustnosť a až následne ak dospeje k záveru, že podmienky prípustnosti vymedzené v § 397 až 408 CSP sú splnené, preskúma jej dôvodnosť, teda či stranou uplatnený dôvod žaloby na obnovu konania je skutočne relevantný. V prípade, ak súd zistí, že žaloba na obnovu konania je podaná dôvodne, rozhodne rozsudkom, že obnovu konania povoľuje (§ 414 CSP), a až následne po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku sa obnovuje pôvodné konanie a súd vec znovu meritórne prejedná (§ 416 CSP).

16. Jednou zo základných podmienok, ktoré musí súd v rámci posudzovania prípustnosti žaloby na obnovu konania skúmať, je dodržanie lehoty, resp. lehôt na jej podanie. Civilný sporový poriadok vyžaduje podanie žaloby na obnovu konania v rámci plynutia trojročnej objektívnej (§ 403 ods. 2 CSP) a trojmesačnej subjektívnej (§ 403 ods. 1 CSP) lehoty. Objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia, voči ktorému žaloba na obnovu konania smeruje. Subjektívna lehota začína plynúť, keď sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. V prípade tejto lehoty je preto dôkazné bremeno na samotnom žalobcovi, ktorého povinnosťou je nie len tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Subjektívna lehota však plynie len v rámci objektívnej lehoty, čo znamená, že pre splnenie tejto procesnej podmienky musí byť žaloba podaná v prieniku plynutia oboch týchto lehôt. Zmeškanie zákonných lehôt na uplatnenie žaloby na obnovu konania nemožno v zmysle § 405 CSP odpustiť.

17. Súd dospel po preskúmaní žaloby na obnovu konania k záveru, že žaloba nebola podaná včas. Ako už bolo uvedené vyššie, pri žalobe na obnovu konania je potrebné skúmať nielen dodržanie trojročnej objektívnej lehoty na jej podanie, ale taktiež trojmesačnej subjektívnej lehoty, ktorá však v danom prípade dodržaná nebola. V konaní, ktorého obnovu žalobca navrhuje, bolo rozhodnuté Platobným rozkazom sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 14. 01. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 02. 2020. Žalobca síce voči platobnému rozkazu podal odpor, ten bol však Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 05. 03. 2020, vydaným vyšším súdnym úradníkom, odmietnutý z dôvodu, že bol podaný oneskorene. Voči predmetnému uzneseniu podal žalobca včas sťažnosť, ktorú však kvôli jej nedôvodnosti Okresný súd Banská Bystrica Uznesením sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 09. 06. 2020 vydaným sudkyňou zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa okrem iného uvádza, že, cit.: „Súd má jednoznačne preukázané, že platobný rozkaz bol žalovanému doručený elektronicky s fikciou doručenia dňa 30.01.2020 do jeho aktívnej elektronickej schránky, pričom odpor voči platobnému rozkazu podal žalovaný najskôr mailom dňa 19.02.2020 a následne toto podanie podal na poštovú prepravu dňa 25.02.2020. Pätnásty deň od doručenia platobného rozkazu žalovanému však pripadol na utorok dňa 14.02.2020, ktorý bol posledným dňom na včasné podanie odporu proti platobnému rozkazu... Súd výzvou zo dňa 28.05.2020 požiadal Národnú agentúru pre sieťové a elektronické služby (ďalej len „NASES“), aby súdu uviedla, kedy si žalovaný aktivoval elektronickú schránku na účely doručovania elektronických podaní a v akom období bola táto schránka pre tieto účely aktívna. Z odpovede NASES mal súd preukázané, že elektronickú schránku má žalovaný aktivovanú na doručovanie od 23.03.2018 o 18:29 hod., pričom od aktivácie elektronickej schránky táto schránka nebola deaktivovaná na doručovanie.“

18. Začiatok plynutia objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je viazaný na objektívne určiteľný okamih, a to na právoplatnosť napadnutého rozhodnutia, ktorá v tomto prípade nastala dňa 15. 02. 2020. Začiatok plynutia subjektívnej lehoty je však stanovený subjektívnym okamihom, a to momentom, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Zákonodarca v dikcii § 403 ods. 2 CSP použil slovo „mohol“, a preto nie je podstatné, kedy sa žalobca o dôvodoch obnovy konania skutočne dozvedel, ale kedy sa o týchto dôvodoch dozvedieť mohol. Momentom doručenia platobného rozkazu spolu s prílohami a po oboznámení sa s ním sa žalobca objektívne mohol dozvedieť o tých dôvodoch, ktoré uplatňuje ako dôvody pre povolenie obnovy konania. Žalobca potrebu obnovy konania odôvodnil jednak tým, že Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz v upomínacom konaní bez skúmania opodstatnenosti požadovaného nároku, ďalej tým, že bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, že úver nebol riadne zosplatnený a v pomerne širokom rozsahu namietal tiež neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy, resp. jej ustanovení. Všetky tieto dôvody existovali už v čase doručenia platobného rozkazu žalobcovi (v pôvodnom konaní žalovanému) a žalobca sa teda o nich mohol dozvedieť dňa 30. 01. 2020. Trojmesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na povolenie obnovy konania tak začala plynúť dňom nasledujúcim po doručení platobného rozkazu, t. j. dňa 31. 01. 2020 a uplynula dňa 30. 04. 2023. Aj napriek tomu, že

je žalobca spotrebiteľ, nebolo by primerané, pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý na deň, kedy sa žalobca sám rozhodne, pričom v danom prípade má ísť podľa vyjadrenia žalobcu o deň 22. 07. 2020, kedy sa žalobca dozvedel o zablokovaní jeho bankového účtu a požiadal Centrum právnej pomoci v Galante o právnu pomoc. Žalobca doručil súdu žalobu na obnovu konania až dňa 13. 08. 2020, čo je síce v trojročnej objektívnej lehote, avšak po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty (k uvedenému pozri napr. Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č. k. 14CoCsp/21/2022-113 zo dňa 26. 09. 2022).

19. Súd konštatuje, že nakoľko dospel k záveru, že žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene, nie je jeho povinnosťou zaoberať sa podanou žalobou meritórne, teda z hľadiska jej dôvodnosti. Ďalej však poznamenáva, že efektívne nevyužitie riadneho opravného prostriedku v pôvodnom konaní, nie je možné odstrániť mimoriadnym opravným prostriedkom a v konaní o obnovu konania tak dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je značne obmedzená. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého žalobou na obnovu konania pritom nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 397 CSP.

20. Vzhľadom na to, že žaloba na obnovu konania nebola podaná v rámci trojmesačnej subjektívnej lehoty vymedzenej v § 403 ods. 1 CSP, súd dospel k záveru, že v danom prípade nebol naplnený predpoklad procesnej prípustnosti žaloby na obnovu konania, keď táto bola podaná oneskorene, a preto ju podľa § 413 ods. 1 písm. a) odmietol (I. výrok rozhodnutia).

21. Žalobca zároveň navrhol odklad vykonateľnosti napadnutého platobného rozkazu, ktorý ju nadobudol dňa 15. 02. 2020, čo odôvodnil tým, že mu bolo odopreté právo ústnosti, bol odňatý svojmu zákonnému sudcovi, jeho vec nebola prerokovaná verejne a nemohol sa vyjadriť k vykonávaným dôkazom. V zmysle § 412 CSP môže súd na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Dôvody uvedené žalobcom nie sú v súlade s právnou úpravou účinnou v čase vydania platobného rozkazu, keď bolo v § 15 ods. 6 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení účinnom do 30. 06. 2021 výslovne uvedené, že v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania a sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Hoci táto explicitná norma zo zákona o upomínacom konaní vypadla, uvedené v zásade platí aj v podmienkach platnej právnej úpravy, nakoľko v zmysle § 5 ods. 1 písm. f) zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov, v civilnom procese vyšší súdny úradník koná a rozhoduje na základe poverenia sudcu v upomínacom konaní. Pokiaľ ide o ďalšie argumenty žalobcu, k nim súd uvádza, že podstatou platobného rozkazu je práve skutočnosť, že pri tejto forme rozhodovania môže pri splnení zákonných podmienok súd o žalobe, resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania (§ 265 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že vydanie platobného rozkazu vyšším súdnym úradníkom bez nariadenia pojednávania, len na základe skutočností tvrdených žalobcom, bez možnosti vyjadrenia sa žalovaného bolo a je v súlade s právnym poriadkom, a nie v jeho rozpore.

22. Vzhľadom na to, že súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, súd návrh na odklad vykonateľnosti Platobného rozkazu sp. zn. 28Up/1928/2019 zo dňa 14. 01. 2019 zamietol (II. výrok rozhodnutia).

23. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní v celom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania od žalobcu v plnej výške. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník (III. výrok rozhodnutia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody)

a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.